

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. Ref.
Ser.

810

Title: *Saura Manuscripts*

Enter

810

810

સૌર મંત્રાઃ

: Saur a Mantrae Title

: Author

: Editor

: Year, Vols.

: Publisher

810 : : Remarks

श्रीगणेशायनमः श्रीवेदेव्यासायनमः उदुत्यंजातवेदसंदेवंवहांतकेतवः। दशोविस्वायस्य
 र्यः। अपत्येताप्यवेयथानक्षत्रायंत्यक्तभिः। सरायविश्ववक्षसे। अदृष्टमस्यकेतवोविरश्म
 योजनाअनु। भान्तोअग्रयोयथा। तरणिर्विश्वदर्शनेज्योतिष्कदसिसूर्यः। विश्वमाप्तासि
 रोचनं। प्रत्यङ् देवानांविशः प्रत्यङ् देविमानुषां। प्रत्यङ् विश्वंस्वर्दशो। येनापावक्तुक्षसा
 म्करण्यंतंजनाअनु। त्वंवरुणपश्यसि। विद्यामेषिरजस्यथ्वहामिमानोअक्तुभिः। पश्यंत
 मानिसूर्यः। समत्वाहरितोरयेवहांतदेवसूर्यः। शोविषेकेशविरक्षण। अयुक्तममशंध्यु
 वः सरोरथस्यनस्यः। ताभिर्योतिस्वयुक्तिभिः। उदयंतमसस्यारुज्योतिष्यंतउत्तरे।
 देवंदेवत्रासूर्यमगंज्योतिरुत्तमं। उधेनयमित्रममहमारोहन्नुत्तरांदिवं। हृद्रोगमम
 सूर्यहरिमाणंचनाशय। शुकेषुमेहरिमाणंरोपणोकासुदध्मसि। अथाहारिद्वे
 पुमेहरिमाणंनिदध्मासि। उदगादयमादित्याविश्वेनसहसाहसाहसाह। द्विषंतंमह्यरध

यन्मोअहांद्विषतेरधं २ नित्रंदेवानामुदगादनीकंचक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः। आप्राधा
 राष्टथिवीअंतरिक्षंसूर्यआत्माजगतस्तस्त्वपश्च। सूर्योदेवीमुषसंरोचमानांमर्योनिपोषम
 भ्येतिपश्चात्। यत्रानरोदेवयंतोयुगानिवितंन्वतेप्रतिभद्रायभद्रं। भद्राअश्वाहरितःस
 र्यस्यवित्राएतन्माअनुमाधासः। नमस्यतोदिवआष्टमस्तुःपरिधावाष्टथिरीयतिसद्यः
 तसूर्यस्यदेवत्वंतन्महितंमध्याकर्तौवितंतंसंजभार। यदेदयुक्तहरितःसधस्त्वादादात्रीवा
 मस्तनुतेसिमस्मे। तन्मित्रस्यवरुणस्याभिचक्षेसूर्योत्पंक्कणुतेद्यौरुपस्त्वे। अंतनंतमन्य
 दुशदस्यपातःरुक्षमन्यदुरितःसंभरंति। अद्यादेवाउदितासूर्यस्यनिरंहसःपिष्टतानि
 रवयात्। तन्नामित्रावरुणामामहंतामादितःसिंधुःपृथिवीउतयोः। इंदंमित्रंवरुणममि
 मादुरथोदिव्यःससृपणोगुरुत्मान्। एकंसद्विप्रोवक्रुधावदंसग्रीयमंमातरिश्वानमा
 ऊः। अद्यादेवाउदितासूर्यस्यनिरंहसःरुक्षंनियानेहरयःसृपणाअपावसानादिव

मं० सं० २ मुत्तंति। तआवरचंसदनादतस्यादिहृतेनष्टथिवीबुधते। हंसः ३३ निषदसुरंतरिक्ष
 सद्गोतावेदिषदातथिर्दुरोणसत। नृषदरसदतसद्योमसदकागोजासतजाआद्रजा
 भतं। यत्तासूर्यस्वर्भानुस्तमसाविध्यदाकरः। अक्षेत्रविद्यथामुग्धोभवनान्यदीधयुः
 यदयसूर्यब्रवोनागाउद्यान्मित्रायवरुणायसत्यं। वयंदेवत्रादिते स्यामतवाप्रियासोअर्य
 मनरणंतः। उसर्योबृहद्वीथ्यथेतुरुविश्वाजनिममानुषाणां। समोदराददृशोरोचमा
 नः कृत्वाकृतः स्रक्तः कृतंभिर्भूत। ससूर्यप्रतिपुरोनुद्याएभिस्तोमेभिरतशोभिरवेः।
 प्रनोमित्रायवरुणायवोचोनागसोअर्यम्णेअग्रयेन। विनः सहसंशुरुधोरदंत्यतावानो
 वरुणामित्रोअग्निः। यत्तुचंद्राउपमन्नोअर्कमानः कामंष्टपुरंतुस्तवानम्॥ उद्वेतिस्त
 भगोविश्वचक्षाः साधारणः सूर्योमानुषाणां। रक्षमित्रस्यवरुणस्यदेवश्चर्मवयः
 समविद्यक्तमांसि। उद्वेतिप्रसवीताजनानांमहान्केतुरणवः सूर्यस्य। सामानं चक्रं राम
 २

महसेसुतोमहिमापनस्यतेद्वादिवमुहांअसि॥
 पर्याविरसुन्यदेतशोवहतिधर्षुयुक्त। विभ्राजमानउषसामुपस्थाद्रेसैरुदेत्यनुमद्यमानः मप
 एषमेदेवः साविताचंद्रयः समानंनप्रमिनातिधाम। द्वोरुक्मउरुचक्षाउदेतिरुअर्थ
 स्तरणिर्भ्राजमानः। ननंजनाः सूर्येणप्रसृताअयनर्थानिकुणवन्नपासि। यत्रावकुर
 रम्यतागातुमस्मैश्वेनोनदीयन्नचेतिपाथः उद्वेतिर्गतं वपुर्दिवएतिप्रतिहरे। यदीमाश
 र्वहतिदेवएतशोविश्वस्मेचक्षसेअर। शीर्षशीर्षेजिगतस्तुस्थपस्पतिंसमयाविश्वमा
 रजः। समस्वसारः स्रवितायसूर्यवहतिहरितोरथे। तत्रक्षदेवहितंशुक्रमुच्चरत। पश्ये
 मशरदःशतंजीवेमशरदःशतं। वण्महांअसिसूर्यबकादित्यमाहोअसि। वदसूर्यश्च
 वसामहांअसिसुत्रादेवमाहोअसि। मद्रादेवानामसूर्यः पुरोहताविभक्त्योतिरदा
 भ्यं॥ नमोमित्रस्यवरुणस्यचक्षसेमहोदेवायतदंतं सपर्य। दृष्टशेदेवजाताय
 केतवेदिवसुत्रायसूर्यायशंसत। सामासत्याक्तः परिपातुविश्वतोद्यावयवतत

मं० ३० न न हानि च । विश्वमन्योनि विशते यदेजति विशवाहापो । विश्वाहोदेति सूर्यः । न ते अदेवः प्रादिवो
 ३ निवासते यदेत शोभिः यतैरथर्यास । प्राचीनमन्यदुवर्त्तते रज उदन्येन न्याति पायास सूर्य ।
 येन सूर्यन्याति पाबाधते तमाजगच्च विश्वमुदीय विमानुना । तेनास्माद्विश्वमनिरामनाडु
 तिमयामीवामपदुघ्न्यंस्तु । विश्व विश्वस्याह प्रथितारक्षसि व्रतमह क यन्नुच्चरास स्वधाअ
 नु । यदद्यत्वा सूर्योपव्रवामहेत नो देवा अनुमंसीरत क्रतु । त नोद्यावाष्टि वीत न्न आपदं
 हः शृण्वंतु मरुतो हववचः । माशने भमसूर्यस्य संदृशि स दं जीवतो जरणामशीमहि ॥ ६५ ॥
 विश्वाहत्वास्तमनसः स चक्षसः प्रजावेतो अनमीवा अनागसः । उद्यंतं त्वामि व्रम हो दिवे दिवे
 न्याग्जीवाः प्रतिपश्येम सूर्य । माहि न्याति विभ्रतं त्वा विचक्षणभास्वंतं चक्षुषे चक्षुषमयः ।
 अरोहतं बृहतः पाजसस्पारि वयं जीवाः प्रतिपश्येम सूर्य । अस्य ते विश्वा भुवनानि केतुना प्र य
 चरते निच विशते अकुभिः । अनागास्ते न हरिकश सूर्यानां क्राद्रानां च स्य सावस्य सोदि ॥ य
 ३

शंनो भव चक्ष साशंनो अक्रा शंभानुना शो ह मा शंघणेन । यथाशम ध्वं ब्रमस दुरोणे त सूर्य उ
 विणंधेहि नृवं । अस्माकं देवा उभयाय जन्मने शर्म यच्छत द्विपदे चतुष्पदे । अक्षयि वर्ज्यमान
 माशितं तदस्म शं याररपो दधातन । यदोदे राश्वकृमज्जक्रया गुरु मनसा वा प्रयुती देव हेळने । अ
 राकायोना अभिदुक्षुनायते तस्मिन्तदेनो वसवो निधेतन ॥ ६६ ॥ सूर्यो नो दिव स्यातु वाता अंतरि
 क्षात् । अग्निर्नः पार्थिवेभ्यः । जोषा सवतयं स्पते हरः शतं सवा अहंति । पाहिनो दिक् तः पतं त्या
 चक्षुर्नो देवः सविता चक्षुर्न उत पर्वतः । चक्षुर्धोता दधातु नः । चक्षुर्नो धोह चक्षुषे चक्षुर्विख्ये
 तन स्यः । संचेद विच पश्येम । स संदृशं त्वा वयं प्रतिपश्येम सूर्य । विपश्येम न चक्षुषः ॥ ६७ ॥ वि
 श्वा दुह कृभ्रतं वाजसातमं धर्मं दिवा धरुणं सवतु सोमं मध्वा युदं धद्यत्त पता व विदुतं । वात
 जृताया अभिरक्षति त्मनो प्रजाः पुषोष पुरुधा विराजति । विश्वा दुह कृभ्रतं वाजसातमं ध
 मं दिवा धरुणं सत्यं मार्षितं । अमित्र हा वृहाद स्पृहंतं मन्याति जेत अस्महा स पत्नुहा ॥
 इदं यं छन्याति पात्याति रुत मा वर वाज द न जिदु अत बृहत । विश्वभाद्र भ्राजामाह सूर्यो दृश

मं० ३०

४

ता

उरुपप्रथे सह भोजो अच्युतं । विश्वजं ज्योतिषास्व १२ गच्छोरो च नंदवः । येनेमा विश्वाभु वना न्याह
 ता विश्वकर्मणा विश्वदेव्या वता ॥ आ यंगोः पृथिवीरकमीद स दन्मातिरं पुरः । पितरं च प्रयत्नवः
 अंतश्चरातरो च नास्य प्राणा देवानती । यरव्यन्माह बोम्भं देवं । त्रिंशद्राम विराजति वाक्पुत्रं क्य
 तं गायधीयते । शनिवस्तोरह कभिः । सतं च सत्यं चोत्तरी धातु पसो ध्यजायत । ततो रात्र्यजायत
 ततः समुद्रो अर्णवः । समुद्रा दर्णवा दधि संवसरो अजायत । अहोरात्राणि विदधु द्विश्वस्यमिष
 तो वशी । सूर्या चंद्रमसौ धायेथा पूर्वमकल्पयत् । दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो रवः ॥ १॥ पृथि
 र्कचोर्ध्वं च स एते ससं धां सूर्य एव देवतां त्यमेकं सृक्ता सृक्तातिर्मन्यंते य सविः सोहमिति ध्याति
 व्यं एतेन सूर्येण सूर्यमहरहरूपस्तिष्ठंति आयुष्यवंतो आरोग्यवंतो रयिवंतो धनवंतो
 बलवंतो बहुपुत्रवंतः सुखि वंतः प्राजा कामः पशुकामो मेधाका मो ब्रह्मवर्चस कामः
 श्री कामः शान्तिकामो वा एव भास्वरस्याराधनं कुर्यात् ॥ सदा गृहीषा पक्षयार्थि मोक्षा ४

न्याचिदिमोरनार्थि